

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

מת.

פּוֹרֶת הַשָּׁס

עין משפט
גר מצותה

ז' א מ"ז פ"ט מהלכות שנגזרות
הלכה יא:

תורה אור השלם

1. תחשו אתו על ירך המכה
עשה לפני יהיה חרשו בני
אחרון הכתוב את שם על
המכות קיבו: ויקרא א יא
2. ואם מן האנן קרבו מן
הכשבים מן העגים לעלה
זכר המים יקריבו
3. וקרא א י
4. ואם נפש כי תחשק
אחת מכל מצות יהיה אשר
תעשה ולא ידע ואשם
יקרא עליו
4. דבר לא בני יהיה לאמר
ונפש כי תחשק בשגגה מכל
מצות יהיה אשר לא תעשה
ונעשה מאות מהנה

- [illegible]

מוסף רש"י

דלמבא בעת קודס

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

אײדי [ראתי מדרשא] וחיבא ציה. ואס תאמר אס כן לינתני
עולה לבסוף כדפרץ. בשמעתא קמיתא דינמות (דף ג.)
גבי אחות אשה יש לומר אידי דאחא עולה בציבור מניא בדי
מטאות דנאות בציבור והדר מניא אס דאיו אלא ביחיד:

וידים כו' מבדי צפון
ועולה ברישא חמא
חביא ליה גייתני
ידי נכנסו דמן לפני
פונה ב עולה היבא
ל ירך המזבח צפונה
גא לן אמר קרא וואם
ל עני ראשון וילמד
למ"ד מלמדן ב אלא
איכא למימר דהיתני
ל ספק מפלות אשם
העבדים מפורין מאי
המר סבר למידן ומר
ב פפא דכולי עלמא
בנן נאמר כאן מצות
מצות מה להלן דבר
ועל שגגתו חמא
ונוו כרת ועל שגגתו
להלן בקבועה אף
הא דטומאת מקדש
וא ורבנן אין גזירה
נמי אין גזירה שוה
הבא בהא ב קמיפלי
חב "ו"ו מוסף על
כתיב ואם נפש לימא
בר הדיקש עדיף ור
לא דכ"ע דהדיקש
תחתון הוא דגמר
קלים שלא תאמר לא
או מה ודאו חמא
אשם בר דנקא ורבי
גא ליה נפקא ליה
האחת לכל האשמות
מותר מאן דלית ליה
בערך ד"ה בערך
ערך אשם שפחה
בערך מאי איכא
ילי חמא מנא לן
ושחט את החמא
שחטה כבלה מנא
ל מדר החמא קבל
ולקח לו יקח אשכחן
קרא אחרינא כתיב
שר ישחט את העולה
מה בצפון אף זה בצפון

כַּשֵּׁ וְהָאֵל סָלַע הֵימָּנוּ בְּלֹא נִסִּים דְּקָאֲמַר דְּחָם רַחֲמָנָא עֲלֵיהּ לְמִיּוֹרָא
 (ד) מִשְׁתַּבַּח עֲשִׂיּוֹת וְיִלְךְ דִּסְתָּא לְמַזְלוֹ מִן הַיְּבוֹמָר 0:
 תִּיבְנָא זְמָן דְּאֵיתִי וְהָאֵל חֲתִירָא. פְּלֻגָּתָא כְּשִׁמְעָתָא קִמְיָתָא
 בְּמַנְחֹת (ב) וְהִמָּוֵה נָמִי הוּא מְאִי לְמִיבְעִי לִרְבִּנָּן מִנָּא
 לְהוּ אֲשֶׁר בְּכַסֵּף שְׁקִילִים כֻּלָּא אֲשַׁמּוֹת כִּיּוֹן דִּלִּית לְהוּ וְחַת מוֹרֵת:
 גַּמְרֵי בְּעֵרְבֵךְ בְּעֵרְבֵךְ. וְהָאֵל רְבִנָּן אֵל אִיתִי לְהוּ גִיזִירָא שׁוּבָא
 דְּעֵרְבֵיךְ עֵרְבֵיךְ אִיבִי (א) וְאִסְתָּאן נִסִּים לְמַעַל לֵא יִלְךְ לְהוּ אִיבִי אֲשֶׁר
 גִּיזִירָתִי (א) בְּכַסֵּף שְׁקִילִים מִנָּא לְהוּ וְאִמּוֹר רִי"ט דְּלַע"ג דִּלִּית לְהוּ אִיבִי עֵרְבֵיךְ
 וְחַת נֶפֶשׁ שְׁלֵלִי אִיבִי סְפִיקוֹן חֲמוֹר מְדֻאֵל דְּכִי הָאֵל גִּיזִירָא חֲתִירָא פִּסְאֵי
 מִשְׁתַּבַּח (כ) וְרִבְנָן אֲשֶׁר דְּכִרְחִי אֵל מוֹרֵת אִיבִי עֵרְבֵיךְ וְחַת נֶפֶשׁ
 חֲמוֹר (כ) מְדֻאֵל וְהָאֵל לִרְבִּנָּן עֲשִׂיּוֹת שׁוּבָא דְּעֵרְבֵיךְ נָמִי יִלְךְ אֲשֶׁר
 שְׁקִילִים וְהָאֵל טַעֲמָא נָמִי אִיבִי עֵרְבֵיךְ לִרְבִּי"ט אֲשֶׁר נֶפֶשׁ לִסְפֵּק מִשְׁתַּבַּח (ד)
 שְׁקִילִים אֲשַׁמּוֹת שׁוּבָא אֲשֶׁר אֲשֶׁר יִכּוֹל (א) סָף אֲשֶׁר מִיּוֹר מְדֻאֵרָא כִּי
 זְמָרֵךְ אֲשַׁמּוֹת מְדֻאֵרָא דְּלִזְנוֹן כְּבֵשׁ כֻּלָּא בְּנֵי חֲדָשִׁים רִי"ט:

[illegible]

להיבטתה מן ההקדש ומי מימי אשם
 תחלו על ספקיו: **גמרא** מלוא. באשם
 חלי ועשה אשתו מכל מלות (ויקרא ה'
 וכן בחטאת [ש ד] מה חטאת. בזה על
 שגגת זדון כרת כדלפנין בהירות
 ודף (ה) אף אשם תחלו על ספק דברי
 שו"ד ודברי כרת משה: חטאת: דברי
 עקיבא. גמר לה להך גזירה שזה
 הכי מה חטאת יו קרבן קצוב לגני
 כדשאר אף אשם תחלו אינו כה אלא
 על ספק חטאת קצוב: לאסוקי.
 ספק נכנס טומא לתקדש ספק לא
 נכנס הוילף ודלף בעולה ויורד אין
 צומצו על ספקי אשם תחלו: אין גו"ש
 לתלמוד. וי הכי בדמיון: לה לגבי
 הא מילתא גמור מיניה נמי דליו
 בזה אלא על ספק כרת: ואמרי לך
 רבנן. היקף להכי כרת: תחתיו לך
 אף דגמא מעלין לקנות אשם בשמי
 סלעים דגבי אשם מעילות כתיב
 בערבך כסף שקלים וגמר אשם תחלו
 מיניה שלא לתאר לה יאה ספיקו
 על כרת חמור ומוראו: דנקא.
 שמות יו כלומר מעה כסף שהוא שמות
 של דבר ולא דרוקא נקט אלא: ידמס
 קלים בעלמא שלא ניתן לה קצבה:
 סימא מאן דלוי יי כרת. בשמעמא
 קמיתא דמנחות (ג): **בערבך**
בערבך. באשם תחלו ובאשם גזילות
 כתיב בערבך לאשם וגמרינן בערבך
 באשם מעילות דכתיב ביה בערבך
 כסף שקלים: **גמר** **באיל** **באיל**.
 כתיב י ביה יו באיל האשם ובחד
 מיער נמי כתיב באיל האשם ואשם
 הוילף ואשם מוצרע נמי יו לה מריבין
 משום דכתיב יו ככש בן שנה ומדליל
 שהוא בן שמי שנים בזה בשמי סלעים
 ככש בן שנה חל ככלו. כולה שמעתי יו
 כדבריהם (דף קד) יו (כ): **החטאת**.
 ימירא הוא דהא בחטאת קאי והיה
 ליה לתקוב ושטת אומת למח לי את
 החטאת כיון אז לכל ששמו
 חטאת טעונו כפיו דלא מימא דווקא

שערת יחיד לדכויב גביה: ולקח הכסף. בחר ושחט כחיו בחטאת
יחיד ושחטת במקום: הנהל נמי לקח וכן לקחה קולה דגמר ב"ש
כח"כ * ומה נאן לקוחה ונחמל להן לקוחה יורק משה חזי האי דסו
באגות (שחמ דר): מקבל עומס. שאלן לעמוד בצפון חזי יעמוד
בדרום יוריש ידו בצפון סמך לו אלז אמעט עורה שדרוס וצפון
נחמלן אן: וס וקיבל מנגל דאר למקח אס עמד בדרום וקיבל בצפון
פסול: ולקח לו ירק. כסריכו למפרש ודרשוהו ער עמלן ירק למקוח
הדס: קרל אחרינא כסוי. דדריש ליה תנא לעיכובא כדתינא. ושחט
אחור וגר' בשער נשיא כחיו: אף וס בצפון. האי קרל מנמר עליה:
וכי

[illegible]

שינוי נוסחאות

[illegible]

ל"ל ומסיים יכול שאני מרבה אף כו' (צ"ק: ל"ו) כד' וילגלג הגיטו כאן הרבה לל"ג כלל:

[illegible]